

94 84 bok a

4 smukke Sømandsviser.

Pris: 10 Dre.

Egen Melodi.

1. Skjæbnen kalder mig paa Havets Bode,
Mangen Kuling alt mit Die ser;
O! Farvel, I elskte hoieste Skove!
Maasse ser jeg Eder aldrig mer.

2. Næle, men dog Eders elskte Hytte,
Fra min Faders første spæde Aar,
Dig saa maa jeg og med Søen bytte,
Afsked ogsaa dig jeg siige maa.

3. Gamle Moder! ser jeg Dig at græde,
Græde maa jeg og, din unge Son;
Tabe maa jeg nu al Hjemmets Glæde,
Drage bort fra Dig, min Lina sjan.

4. Elskte Søster! Du min Ungdoms Leder!
For første Gang saa maa vi skilles ad;
Skrive skal jeg hjem til Dig og Eder,
Gjøre, bedste Hanna! Dig saa glad.

5. Moder! Søster! Elskte! kan I mindes,
Da min Faders første Brev jeg fik?
Glemme kan jeg aldrig nogenfinde,
At min Fader det saa lide gif.

6. Grumme Bølger vælted' ham til Grunde,
Shute maatte han til Havets Dal;
Mangen Sømand der sin Grav har fundet,
Maaste der jeg og den finde skal!

7. Men jeg følge maa, da Stjæbnens Veie
Muligens mig Lykken gunstig er;
Engang finder jeg vel roligt Leie,
Blandt de Elfte udi Himlens Her.

Hvor Seileren paa lette Bølger ghyger.

Mel.: Den Sømand er saa lidet estimeret.

1. Hvor Seileren paa lette Bølger ghyger, Hvor Søen
blaa sig vugger inod Strand, Hvor Kyften smykket staar med
Blomsterklynger, Der er jeg født, der er mit Fædreland.
2. Hvor A ved A paa gyldne Ager bølger, Hvor
Maanen bygger Guldbro over Vand, Hvor Nattergalen sig
i Kvinden dolger, Der er jeg født, der er mit Fædreland.
3. Hvor Kvindens Dine som en bly Kjarminde, Om
Trofskab varsler for den elskte Mand, Hvor svale Kilder travlt
mod Havet rinde, Der er jeg født, der er mit Fædreland.
4. Hvor Moderen sin Dreng paa Knæet ghyger, Og
lærer ham det Hjertesprog, hun kan, Og glad de gamle danske
Sange synger, Der er jeg født, der er mit Fædreland.
5. Hvor Manden kjækt og fri sit Hoved hæver, Mens
Friheds Sol staar frem bag Havets Mand, Hvor Bogens Blad
i Aftenvinden bæver, Der er jeg født, der er mit Fædreland.
6. Hvor Havet som en blaa og mægtig Bræmme Indfatter
Mark og Skov og hvide Sand, Der, hvor man synger: Her
er bedst herhjemme, Der er jeg født, der er mit Fædreland.
7. Hvor Hingsten stærk og stolt omkring sig skuer Fra
Kjæmpehøien ved den grønne Strand, Hvor enig Trofskab
fremmed Klænde truer, Der er jeg født, der er mit Fædreland.
8. Det Land, det kalde vi vor fælles Moder, Sjøndt
fattig, vi kun hende elske kan, Der mødes ventlig Drot og
Folk som Broder, Der er jeg født, der er mit Fædreland.
9. Det hedder Danmark, og dets Oldtidsminder, Op-
fostred Ynglingen til kraftig Mand, Og medens Tidens stride
Strøm henrinder, Staa, Danmark fast, du er mit Fædreland.

7 Mar er det siden, jeg skuede mit Land.

Egen Melodi.

1. Syv Aar er det siden, jeg skuede mit Land, Og tre
deilige Piger, som jeg opnævne kan; Den ene hed Marie, o
det var et deiligt Navn, O den Deiligste, som jeg opnævne kan.

2. Saa blæste der op en sydvestlig Vind, Og saa som der
et Skib før en atterlig Vind, Men forud i Galsionen sad en
Jomfru saa fin, Og hun lignede ~~et~~ Kjæresten min.

3. Jeg saa da paa hende med fortjusande Behag, Mine
Dine forandret sig hver eneste Dag, Men jeg vil ikke tove om
det koste skal mit Liv, Jeg vil se, jeg vil se, hvem det er.

4. Saa kasted' jeg mig udi Volgerne blaa, At jeg aldrig
ombord i dette Skib monne staa, Men saa lykkedes mig jeg
i Faldrebstrappen laa, og ombord i dette Skib monne staa.

5. Umbord i dette Skib stod den deilige Mo, Hun var
bleguet paa Runden, alt ligesom hun var død. At hør min
Hjertens Jomfru, Nu har jeg lidet Nød, Jeg har tumlet om
paa Volgerne at dø.

6. Jomfruer hun sagde da til mig disse Ord: Er du
falden ned fra Skylen alt ~~fra~~ paa denne Jord; Nel jeg
faldt fra Bramraaen, da vi ~~alle~~ gjorde fast, Og saa faldt
jeg udi Volgerne med Hast.

7. Hun tog mig i sin favn og hun trykte til sit Bryst,
Og hun gav mig en Opfriskning, det var jo en god Trøst,
Den Pige hed Marie, o det var et deiligt Navn, O den
Deiligste, som jeg opnævne kan.

8. Jeg farte med Skibet en otte Maanedes Tid, Indtil jeg
mit Fædreland fik at se. Jeg gik til Pigen's Fader og spurgte
hannem om, Om jeg kunde saa hans Datter saa from.

9. Na Faderen han sagde da til mig disse Ord: Er
du overens med Pigen, alt ud paa denne Jord, Er du over-
ens med Pigen, som du har væltet nd, Skal du sikkerlig saa
hende til Brud.

10. Den Sømand hedte Herman, o, det var et deiligt
Navn, O, den deiligste Sømand, som jeg opnævne kan; Nu
bor han udi Norden, iblandt de høie Fjeld, O, der lever
han fornielsig og vel.

Sømanden og hans Pige.

Egen Melodi.

1. En Pige vandred udi en Have, Til hende kom en ung Sømand; Han sagde: „Her min yndige Pige, Var du forstjæket, jeg har dig hjar.“

2. „Paa dette Spørgsmaal jeg ei kan svare, Jeg er kun udføring Stand; Hvi vil du saadant af mig begjære, Som ei din Tjener være kan.“

3. „Vil du da min Tjener ei være Jeg har i Sandhed Respekt for dig, Vil du da være min Hjertenskjære, Saa har jeg Rigdom nok til dig.“

4. „Jeg har en Kjæreste om han end lever, Det er syv Aar siden han drog fra mig, Og syv Aar til efter ham jeg bliver, Er han ilive, han elsker mig.“

5. „Er det syv Aar siden han drog fra dig, Da lever han vist ikke nu.“ — „Ja, lever han, han har mit Hjerte, Og er han død, Gud annam hans Sjæl.“

6. Nu som han hørte hun var oprigtig, Da kunde han ei dølge sig: „Jeg er den Ven, som for syv Aar drog fra dig, Jeg kommer nu for at sømskabe dig.“

7. „Er du da den, som du nu siger, Da vis mig nu hvad jeg dig gav, De syv Aars usigle Forandring giver Siden min Kjærest drog bort fra mig.“

8. Saa tog han Haanden ud i sin Lomme, Han sagde: „Se, min søde Stat, Her er den Ring, som vi brod tilfammen“ — Da hun saa den, hun til Borden faldt.

9. Saa tog han hende i sine Arme, Og kysjed hende engang, to, tre, Og sagde: „Jeg er den Rigeste blandt Andre, Fordi jeg har fundet min Kjæreste.“

Saand-Drgler

istandsættes. — Brugte Drgler kjøbes og sælges. — Gamle Romaner kjøbes og sælges. — Glaskøi og Porcelain limes og sammenbrændes. — Stort Udvalg af Viser og Morfalsbøger hos Theodor Rose, Smørsalminningen, 3die Hus fra Strandgaden, Bergen.